

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Sžd/25/2013
Identifikačné číslo spisu:	8012200448
Dátum vydania rozhodnutia:	13.01.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Igor Belko
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:8012200448.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a členov senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca PhD. a JUDr. Eleny Berthotyovej PhD., v právnej veci žalobcu: Y. X., bytom P. B. O., U. Y. XXXX/XX, zastúpeného JUDr. Milošom Kaščákom, advokátom so sídlom vo Vranove nad Topľou, M. R. Štefánika č. 171, proti žalovanému: Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava, (predtým Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Prešove, Krajskému dopravnému inšpektorátu, Pionierska č. 33, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. p.: KRP-P-89/KDI-BCP-2012 zo dňa 4. júna 2012, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/51/2012-34 zo dňa 17. mája 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/51/2012-34 zo dňa 17. mája 2013 p o t v r d z u j e .

Účastníkom konania náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

I.

Konanie o priestupku

Rozhodnutím Okresného riaditeľstva Policajného zboru vo Vranove nad Topľou, Okresného dopravného inšpektorátu č. p.: ORP-P-47/ODI2-VT-2012 zo dňa 14. marca 2012 bol žalobca Y. X. (ďalej iba žalobca) uznaný za vinného z priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. b), g) a j) zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len ZP) na tom skutkovom základe, že dňa 24. januára 2012 v čase okolo 20.00 hod. viedol vo Vranove nad Topľou po miestnej komunikácii na sídlisku Juh smerom k ul. Bernolákova osobné motorové vozidlo zn. P., EČ: P., kde na priamom úseku cesty sa po okrajoch nachádzali zaparkované osobné motorové vozidlá a tu sa stretol s oproti idúcim motorovým osobným vozidlom zn. T., C: P., ktoré viedla vodička H. J., pričom vozidlá sa pre úzku šírku vozovky nemohli vzájomne vyhnúť a preto vodička J. s vozidlom zacúvala do voľného priestoru medzi zaparkované vozidlá, aby umožnila bezpečný prejazd vozidlu P.. Vodič X. počas prechádzania okolo stojaceho vozidla vodičky J. sa nevenoval plne vedeniu svojho vozidla a narazil pravou prednou časťou

do pravej prednej časti vozidla zn. T., pričom po náraze s vozidlom bezodkladne nezastavil, s poškodenou sa nedohodol na zavinení dopravnej nehody ani túto neoznámil policajťovi, ale odišiel na neznáme miesto. Toho istého dňa vo večerných hodinách bolo osobné motorové vozidlo zn. P. vypátrané v meste Vranov nad Topľou na parkovisku pri budove reštaurácie Babylon, pričom vodič X. sa v jeho blízkosti nenachádzal. U vodičky J. nebolo zistené požitie alkoholických nápojov, dychová skúška bola negatívna. K zraneniu osôb nedošlo. Na vozidlách vznikla škoda cca 500,- €.

Týmto konaním porušil § 4 ods. 1 písm. c), 65 písm. a), § 66 ods. 2 písm. a), d), e) zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov (ďalej len ZCP).

Za tento priestupok bola žalobcovi uložená podľa § 22 ods. 2 písm. a) zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len ZoP) sankcia - pokuta vo výške 400,- € a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 12 mesiacov. Zároveň bol zaviazaný uhradiť trovy správneho konania.

Voči tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie.

Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Prešove, Krajský dopravný inšpektorát rozhodnutím č. p. KRP-P-89/KDI-BCP-2012 zo dňa 4. júna 2012 odvolanie zamietol a prvostupňové správne rozhodnutie potvrdil.

Odvolací orgán uviedol, že skutok bol správne zistený a dôkazmi preukázaný, správne právne posúdený a aj sankcia, ktorá bola uložená zodpovedá stavu vecí a zákonu.

II.

Konanie na súde I. stupňa

Krajský súd v Prešove preskúmajúc napadnuté rozhodnutie skonštatoval, že aj napriek tomu, že žalobca bol prvostupňovým správnym orgánom uznaný vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. b), g) ZoP, žalovaný aj keď prvostupňové rozhodnutie bez akejkoľvek zmeny potvrdil, svoje rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 22 ods. 1 písm. b), g), j) ZoP, t. j. aj takým ustanovením (§ 22 ods. 1 písm. j) ZoP), ktorého porušenia sa žalobca podľa prvostupňového rozhodnutia nedopustil. Vyplýva to nielen z úvodnej časti odôvodnenia, ale aj z prvého odseku strany 3 a predposledných odsekov strany 6 a 7 preskúmaného rozhodnutia.

Odôvodnenie teda nekorešponduje s výrokom rozhodnutia. Keďže len v prípade, že je rozhodnutie náležité odôvodnené možno preskúmať, či bolo vydané v súlade so zákonom a teda preskúmateľnosť je jedným zo základných atribútov zákonnosti rozhodnutia, krajský súd podľa § 250j ods. 2 písm. d) OSP preskúmané rozhodnutie zrušil a vrátil vec žalovanému na ďalšie konanie.

III.

Odvolanie a vyjadrenie k nemu

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, ktorý uviedol, že sa nestotožňuje so záverom Krajského súdu v Prešove a síce, že žalobca bol prvostupňovým správnym orgánom uznaný vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. b), g) zákona o priestupkoch, žalovaný aj keď prvostupňové rozhodnutie bez akejkoľvek zmeny potvrdil, svoje rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 22 ods. 1 písm. b), g), j) ZoP, t. j. aj takým ustanovením (§ 22 ods. 1, písm. j) ZoP), ktorého porušenia sa žalobca podľa prvostupňového rozhodnutia nedopustil, čo vyplýva nielen z úvodnej časti odôvodnenia, ale aj z prvého odseku str. 3 a predposledných odsekov str. 6 a 7 preskúmaného rozhodnutia, čím odôvodnenie nekorešponduje s výrokom rozhodnutia a odôvodnenie napadnutého rozhodnutia je tak zmätočné, nezrozumiteľné a teda nepreskúmateľné. Uvádza pritom, že žalovaný v konaní o odvolaní uvedené Krajským súdom v Prešove vytýkané pochybenie nezistil. Zo spisového materiálu týkajúceho sa danej veci, ktorý má žalovaný k dispozícii a ktorého fotokópia bola vyhotovená z originálneho spisového materiálu, ktorý sa v súčasnosti nachádza na Krajskom súde v Prešove je zrejmé, že rozhodnutím o priestupku č. p.: ORP-P-47/ODI2-VT-2012 zo dňa 14. marca 2012 ODI vo Vranove nad Topľou uznal Y. X. vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. b, g, j/ ZoP na podklade porušenia ustanovení § 4 ods. 1 písm. c/, § 65 písm. a/, § 66 ods. 2 písm. a, d, e/ ZCP.

Následne sa uvedená kvalifikácia objavuje aj v odôvodnení preskúmaného rozhodnutia o priestupku a z uvedeného následne vychádzal aj žalovaný pri preskúmaní napadnutého rozhodnutia o priestupku v odvolacom konaní a nakoľko preskúmaním napadnutého rozhodnutia nezistil žiadne pochybenie, resp. porušenie (ani v kvalifikácii konania), podané odvolanie zamietol a rozhodnutie potvrdil. Uvedené skutočnosti si žalovaný pred podaním odvolania rovnako osobne preveril v spisovom materiáli, ktorý sa nachádza na Krajskom súde v Prešove, pričom zistil, že v originálnom spisovom materiáli sa nachádzajú rozhodnutie o priestupku ako aj zápisnica z ústneho pojednávania o priestupku, ktoré sú totožné s fotokópiami, ktoré má žalovaný k dispozícii. Z predmetného rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k.: 3S/51/2012 zo dňa 17. mája 2013 je zároveň zrejmé, že uvedená skutočnosť bola jediným dôvodom na zrušenie napadnutého rozhodnutia.

Žalovaný zároveň pripustil, že pri ústnom pojednávaní o priestupku bolo obvinenému Y. X. nedopatrením ústne vyhlásené rozhodnutie, kde bol uznaný za vinného zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. b, g/ ZoP na podklade porušenia ustanovení § 4 ods. 1 písm. c/, § 65 písm. a/, § 66 ods. 2 písm. a, d, e/ ZCP aj napriek tomu, že v predchádzajúcich častiach zápisnice z ústneho pojednávania je uvádzané aj ustanovenie § 22 ods. 1 písm. j/ zákona o priestupkoch, avšak menovaný si následne žiadal doručiť písomné vyhotovenie rozhodnutia o priestupku a nevzdal sa práva na podanie odvolania, z čoho vyplýva, že rozhodnutie bolo obvinenému ako aj jeho splnomocnenému zástupcovi v súlade s ustanovením § 51 zákona o správnom konaní oznámené až dorúčením jeho písomného vyhotovenia dňa 19. marca 2012. Z dikcie citovaného ustanovenia pritom vyplýva, že v prípade, že sa rozhodnutie oznamuje iba ústnym vyhlásením prítomnému účastníkovi konania, správny orgán je povinný zabezpečiť správne a úplné zaznačenie ústne vyhláseného rozhodnutia. Ako už bolo vyššie uvedené, v písomnom vyhotovení rozhodnutia o priestupku, ktoré aj bolo žalobcovi doručované, a ktoré je aj súčasťou spisového materiálu sú uvedené všetky porušenia ako v zmysle zákona o cestnej premávke, tak aj zákona o priestupkoch. Uvedená skutočnosť podľa názoru žalovaného nemala žiaden vplyv na zákonnosť vydaného rozhodnutia o priestupku a žalovaný tak vzhľadom na vyššie uvedené v odvolacom konaní nemal dôvod na zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia o priestupku. Krajský súd v Prešove vo svojom rozsudku uvedenými skutočnosťami ani neargumentoval, resp. vyslovene argumentoval iba skutočnosťou, že žalovaný svoje rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 22 ods. 1 písm. b), g), j) ZoP, t.j. aj takým ustanovením (§ 22 ods. 1 písm. j) ZoP), ktorého porušenia sa žalobca podľa prvostupňového rozhodnutia nedopustil.

Vzhľadom na uvedené sa KDI KR PZ v Prešove naďalej prikláňa k svojmu názoru vyjadrenému už v odôvodnení rozhodnutia o odvolaní, ako aj vo vyjadrení k žalobe, pričom všetky vyššie uvedené skutočnosti (t.j. aj spôsob a okolnosti vzniku dopravnej nehody a pod.) boli následne prvostupňovým správnym orgánom zohľadnené pri ukladaní sankcie Y. X. za konkrétny priestupok, ktorá bola prvostupňovým správnym orgánom uložená v súlade so zákonom a to na spodnej hranici sankčného pásma.

Žalovaný preto navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukázaním na vyššie uvedené, v konaní o odvolaní zrušil rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3S/51/2012 zo dňa 17. mája 2013 a vrátil vec súdu prvého stupňa, resp. aby napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu žalobcu Y. X. zastúpeného JUDr. Milošom Kaščákom zo dňa 11. júna 2012 zamietla.

Žalobca navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť.

IV.

Konanie pred Najvyšším súdom Slovenskej republiky ako súdom odvolacím.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“) v spojení s § 10 ods. 2 OSP), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá OSP v spojení s § 211 a nasl. OSP) a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Podľa § 250ja ods. 2 OSP odvolací súd rozhodne o odvolaní spravidla bez pojednávania, ak to nie je v rozpore s verejným záujmom. Na prejednanie odvolania nariadi pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak vykonáva dokazovanie. Odvolací súd vzhľadom na ďalej uvádzané skutočnosti nepovažoval za potrebné na prejednávanie veci nariadovať pojednávanie a takýto postup nebol v rozpore

s verejným záujmom.

Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 13. januára 2015 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky rozhodnutím číslo SLV-PS-1120/2012 z 12. decembra 2012 v zmysle § 21 ods. 11 zákona č. 523/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov zrušilo k 31. decembru 2012 okrem iných aj rozpočtovú organizáciu Krajské riaditeľstvo policajného zboru v Prešove, pričom práva a povinnosti zrušenej organizácie prešli dňom zrušenia na zriaďovateľa, ktorým je Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky. Nakoľko pôvodne žalovaný ako právnická osoba uvedeným dňom zanikol, účastníkom konania na strane žalovaného sa stalo Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky z titulu právneho nástupníctva. Z tohto dôvodu, tam, kde sa v tomto rozhodnutí používa slovo žalovaný myslí sa tým Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky aj Krajské riaditeľstvo policajného zboru v Prešove alebo podľa významu len jeden z týchto orgánov.

Podľa § 244 ods. 1 O. s. p. v správnom súdnom konaní preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 3 O. s. p. rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Podľa § 250i ods. 2 OSP ak správny orgán podľa osobitného zákona rozhodol o spore alebo o inej právnej veci vyplývajúcej z občianskoprávných, pracovných, rodinných a obchodných vzťahov (§ 7 ods. 1) alebo rozhodol o uložení sankcie, súd pri preskúmaní tohto rozhodnutia nie je viazaný skutkovým stavom zisteným správnym orgánom. Súd môže vychádzať zo skutkových zistení správneho orgánu, opätovne vykonať dôkazy už vykonané správnym orgánom alebo vykonať dokazovanie podľa tretej časti druhej hlavy.

Z obsahu pripojených spisov odvolací súd zistil, že predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie žalovaného v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu, ktorými bola žalobca uznaný za vinného z priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. b), g) a j) ZP na už uvedenom skutkovom základe.

Podľa § 22 ods. 1 písm. b) zákona o priestupkoch priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto ako vodič vozidla, ktorý sa zúčastnil na dopravnej nehode, bezodkladne nezastavil vozidlo, nezdržal sa požitia alkoholu alebo inej návykovej látky po nehode v čase, keď by to bolo na ujmu zistenia, či pred jazdou alebo počas jazdy požil alkohol alebo inú návykovú látku, alebo nezotrval na mieste dopravnej nehody až do príchodu policajta alebo sa na toto miesto bezodkladne nevrátil po poskytnutí alebo privolaní pomoci, alebo po ohlásení dopravnej nehody.

Podľa § 22 ods. 1 písm. g) zákona o priestupkoch priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, v ktorého dôsledku vznikne dopravná nehoda.

Podľa § 22 ods. 1 písm. j) zákona o priestupkoch priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto iným spôsobom ako uvedeným v písmenách a) až i) sa dopustí porušenia pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom podľa osobitného predpisu.

Podľa § 4 ods. 1, písm. c) ZCP vodič je povinný venovať sa plne vedeniu vozidla a sledovať situáciu v cestnej premávke.

Podľa § 64 ods. 2, písm. a), c) ZCP za dopravnú nehodu sa považuje aj škodová udalosť podľa odseku 3, ak nie je splnená niektorá z povinností podľa § 66 ods. 6 alebo sa účastníci škodovej udalosti nedohodli na jej zavinení.

Podľa § 65 písm. a) ZCP vodič, ktorý sa zúčastnil na dopravnej nehode, je povinný bezodkladne zastaviť vozidlo.

Podľa § 66 ods. 2 písm. a), d), e) ZCP účastník dopravnej nehody je povinný ohlásiť dopravnú nehodu policajtovi, zotrvať na mieste dopravnej nehody až do príchodu policajta alebo sa na toto miesto bezodkladne vrátiť po poskytnutí alebo privolaní pomoci, alebo po ohlásení dopravnej nehody a zdržať sa konania, ktoré by bolo na ujmu vyšetrenia dopravnej nehody, najmä premiestnenia vozidiel.

Podľa § 137 ods. 2, písm. c) ZCP porušením pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom je také

porušenie pravidiel cestnej premávky, v ktorého dôsledku vznikne dopravná nehoda alebo nesplnenie si povinností účastníka dopravnej nehody alebo škodovej udalosti.

Podľa § 46 Správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Podľa § 47 ods. 1, 3 Správneho poriadku rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu. V odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

Podľa § 59 ods. 1 Správneho poriadku odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni.

Podľa § 22 ods. 2 písm. a) ZoP za priestupok podľa odseku 1 písm. a) až c) sa uloží pokuta od 300 eur do 1 300 eur a zákaz činnosti od jedného roku do piatich rokov.

Podľa § 12 ods. 2 ZoP za viac priestupkov toho istého páchatela prejednávaných v jednom konaní sa uloží sankcia podľa ustanovenia vzťahujúceho sa na priestupok najprísnejšie postihnuteľný; zákaz činnosti možno uložiť, ak ho možno uložiť za niektorý z týchto priestupkov.

Podľa § 51 zákona ZoP, ak nie je v tomto alebo v inom zákone ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie o priestupkoch všeobecné predpisy o správnom konaní.

Odvolací súd preskúmaním predloženého administratívneho spisu zistil, že pochybenie vytýkané krajským súdom neobstoí v tom smere, ako bolo formulované - „žalobca bol prvostupňovým správnym orgánom uznaný vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. b), g) ZoP.“ Napriek tomu, že „žalovaný aj keď prvostupňové rozhodnutie bez akejkoľvek zmeny potvrdil, svoje rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 22 ods. 1 písm. b), g), j) ZoP, t. j. aj takým ustanovením (§ 22 ods. 1 písm. j) ZoP), ktorého porušenia sa žalobca podľa prvostupňového rozhodnutia nedopustil.“

Výrok prvostupňového správneho rozhodnutia v časti právnej kvalifikácie priestupku uvádza: „...uznáva sa vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa §-u 22 ods. 1 písm. b,g,j) zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.“

Pochybenie žalovaného nespočíva teda v tom, že sa pri právnej kvalifikácii odchýlil od posúdenia konania žalobcu prvostupňovým správnym orgánom a okrem písmen b) a g) ustanovenia § 22 ods. 1 ZoP pripojil aj ustanovenie § 22 ods. 1 písm. j) ZoP.

Krajský súd v Prešove však vystihol pochybenie žalovaného v tom, že „Odôvodnenie teda nekorešponduje s výrokom rozhodnutia“ a tým je v podstate nepreskúmateľné.

Odvolací súd v súlade s ustanovením § 219 ods. 2 OSP, podľa ktorého ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody, dopĺňa tieto dôvody.

Orgánom objasňujúcim priestupok je určite známe, že priestupkové konanie ako forma konania, ktoré v sebe zahrňuje i trestanie sa v súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva i Ústavného súdu Slovenskej republiky považuje za konanie sui generis a je v ňom, vzhľadom na jeho povahu, nutné používať základné zásady trestného konania.

Medzi ne patrí i zásada faktickej konzumpcie pri aplikácii ktorej menej závažné konanie je konzumované - pohlcované závažnejším, ak ide o to isté alebo podobné konanie tým istým konaním, ohrozujúce, či poškodzujúce ten istý spoločenský záujem.

V prerokúvanom prípade sa bez odôvodnenia rozhodnutí prvostupňového, či odvolacieho správneho orgánu ohľadne právnej kvalifikácie podľa § 22 ods. 1, písm. g) a j) ZoP javí, že ide o postihnutie za to isté konanie dvomi rozdielnymi ustanoveniami bez aplikácie uvedenej zásady.

Predovšetkým je k tomu potrebné uviesť, že v ustanovení § 22 ods. 1, písm. j) je uvedené že tohto priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto iným spôsobom ako uvedeným v písmenách a) až i) sa dopustí porušenia pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom podľa osobitného predpisu.

Ak žalobca tým, že sa riadne nevenoval vedeniu vozidla spôsobil dopravnú nehodu bol už za to

postihnutý podľa § 22 ods. 1, písm. g) podľa ktorého priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto poruší všeobecne záväzný právny o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, v ktorého dôsledku vznikne dopravná nehoda.

Tým všeobecne záväzným predpisom mysleli správne orgány akiste ustanovenie § 137 ods. 2 písm. c) ZoP, podľa ktorého porušením pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom je také porušenie pravidiel cestnej premávky, v ktorého dôsledku vznikne dopravná nehoda alebo nesplnenie si povinností účastníka dopravnej nehody alebo škodovej udalosti.

Orgány objasňujúce priestupok teda, ak žalobca sa naplnenia skutkovej podstaty priestupku podľa § 22 ods. 1, písm. j) mal dopustiť iným spôsobom ako uvedeným v písmenách a) až i) mali by to výslovne uviesť vo svojich rozhodnutiach alebo prinajmenšom žalovaný v rozhodnutí o odvolaní, pretože inak je rozhodnutie v tejto časti nielen nepreskúmateľné, ale vzbudzuje aj dojem, že žalobca bol za spôsobenie dopravnej nehody porušením všeobecne záväzného právneho predpisu, postihnutý dvakrát.

Z týchto dôvodov sa odvolací súd, aj keď z pozmenených dôvodov stotožnil s inak správnym výrokom súdu prvého stupňa.

Podľa § 250 ja ods. 4 OSP súd prvého stupňa aj správny orgán sú viazané právnym názorom odvolacieho súdu, ak bolo rozhodnutie zrušené a vec bola vrátená na ďalšie konanie.

V.

Trovy konania

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že nárok na náhradu trov konania nepriznal úspešnému žalobcovi, pretože ten si ju neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.